

Varer. Det er det, der sker nu, ikke alene ved Tilskuddene til offentlige Arbejder, til Nødhjælpsarbejder og andre af Kommuner udførte Arbejder, der bruger danske Materialer, men ogsaa til den private Industri, der foretager Nyanskaffelsesforanstaltninger og dertil væsentlig bruger danske Virksomheders Produkter. Jeg vil gerne erindre om, at Telefondirektør Johannsen i sin Agitation for Told kom ind paa at nævne dette Tilskudssystem og gjorde Offentligheden bekendt med, at han i sin Tid, om jeg saa maa sige, havde beskyttet en indenlandsk Telefonapparatfabrik. Han havde ladet det Telefonselskab, han stod i Spidsen for, betale en ikke ringe Overpris for Telefonapparater fra vedkommende danske Fabrik — han vilde have kunnet faa dem fra Udlandet meget billigere. Men Resultatet af denne Politik havde været, at den Dag i Dag kunde denne indenlandske Telefonapparatfabrik konkurrere med de udenlandske. Og jeg tror, det samme vil kunne opnaas i flere af disse Tilfælde. Naar De saa spørger: Hvorfor gaar du saa ikke videre og gaar med Telefondirektøren lige ind i Toldbeskyttelsen, saa siger jeg ganske rolig: Nej, for saa tror jeg ikke, vi vilde være naaet til, at denne Telefonapparatfabrik nu kunde konkurrere med Udlandet; jeg tror, der vilde ske det samme, som er sket med flere andre Industrier, at Toldbeskyttelsen ikke har gjort dem saa energiske og saa moderne, som de skulde være, men ladet dem sove. Jeg vil derfor stærkt anbefale, at Tinget — uden at bryde sine hidtidige Principper, netop i Overensstemmelse med disse — slutter sig til Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 7 og 16.

Jeg skal nævne, at Ministeren til Administrationen af de Tilskud til Industrien, som jeg omtalte før, og til Administration ogsaa af disse Tilskud til Nedsættelse af danske Materialers Pris foreslaar nedsat et Udvalg bestaaende af Arbejdere og Arbejdsgivere og Repræsentanter for andre Interesser. Jeg gaar ud fra, at det vil blive noget ganske lignende som det, der er knyttet til *Reichsarbeitsamt* i Tyskland, ligeledes bestaaende af Repræsentanter for Industriens Arbejdere og Arbejdsgivere, og som arbejder med det Formaal at udvikle Industriens Produktivitet, uden at denne Udvikling skal benyttes til Slag mod Arbejderklassen. Et saadant Raad tror jeg vil være overordentlig nyttigt, for det er jo givet, at ikke enhver Industri for Øjeblikket er, som den skulde være. Jeg tager som et Eksempel Tekstilindustrien, som maaske nok bedømmes haardest af Erhvervenes

eget Industriudvalg. Det dømmer denne Industri paa næsten alle Punkter, hvor den kunde dømmes — det gør det naturligvis elskværdigt, da det er en af deres egne. Det dømmer den for det første for mangelfuld Driftsøkonomi, idet det hævder, at forskellige Virksomheder ikke benytter den mest fordelagtige Blanding af Raamaterialer, et Punkt, der har stor Betydning for de enkelte Klædefabrikkers Økonomi. Der er andre Punkter med Hensyn til Driftsøkonomien, men jeg nævner dette særlig. Det nævner et andet og meget væsentligt Punkt, og det er, at der mangler i høj Grad Specialisering af Produktionen. Naar vi har en Række Tekstiltfabrikker her i Landet, og hver især for Konkurrencens Skyld mener sig forpligtet til at producere hundrede eller to Hundrede Dessiner, er det egentlig ganske klart, at saa kan en saadan Industri vanskelig klare sig. Men saa kommer der et tredje og sidste Punkt, og det er, at ogsaa paa det merkantile, det kommercielle Omraade har Industrien syndet, idet den saavel med Hensyn til Indkøb af Raastoffer som til hele Salgsprocessen i Virkeligheden fordømmes af Erhvervenes Udvalg, om end mildt. Det er ganske klart, at naar 100 mindre Fabrikker hver laver 100 eller flere Hundrede Stoffer, saa maa hver af dem have en Række Handelsrejsende til at rejse rundt og anbefale den Fabriks Varer overfor alle Konkurrenternes, og med Rette gør derfor Udvalget opmærksom paa, at der maa være Mulighed for Opnaaelse af væsentlige Beparelser i Retning af Indskrænkning af Antallet af Rejsende og Udskydelse af Mellemed. Med andre Ord, denne Industri har saare mange Mangler. Den mindste Mangel, mener Udvalget, er dens Maskiner, og det kan vi heldigvis takke Toldloven af 1908 for, for da den nedsatte Beskyttelsen, viste det sig, at Tekstilindustrien forbedrede sit Maskineri i saa høj Grad, at den paa det Punkt ikke kan være Genstand for større Kritik. Men det, det gælder om for en saadan Industri — jeg nævner den som et Eksempel, der i Virkeligheden kunde overføres paa en Række andre — er, jeg vil ikke sige, at amerikansere denne danske Industri, men snarere at systematisere den. I Amerika begyndte man i Virkeligheden sine systematiske Undersøgelser af Arbejdernes Forhold som en Kritik af Arbejderne, som et Vaaben mod Arbejderne. Man førte store Kartoteker over hver enkelt Arbejders Præstationer, og naar en Arbejder ikke naaede Gennemsnittet eller op imod Gennemsnittet, saa ud af Lemmen med ham. Det var før